

La Escena Catalana

Setmanari català de literatura

Dedicat a fomentar el Teatre de la terra. ☉ Sortirà cada dissapte

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Un trimestre 2'00 Ptas.
Un any 7'50
Número solt: 15 Céntims.

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer Petritxol, núm. 8.
IMPREMTA DE SALVADOR BONAVIA

TEATRE CATALÀ (ROMEA.)

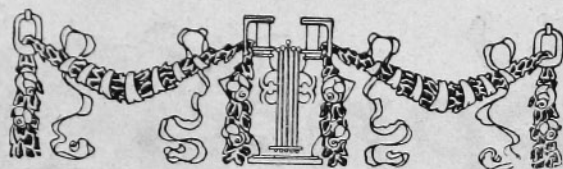

EN JOAN DELS MIRACLES, Comedia dramática en tres actes
del insigne dramaturg IGNASI IGLESIAS. (Escena final de l'obra.)

(Fotografia Marletti.)

(Il·lustracions de l'obra en les pàgines 4 y 5.)

Penúltim folletí de l'obra d'Alpeles i Mestres, **LA PRESENTALLA.**

EN JOAN DELS MIRACLES

Obra en 3 actes, de Ignasi Iglésias.

(FRAGMENT DEL ACTE SEGON.)

La MARIAGNA, la ROSINA, en VALENTÍ y l'AGNÉS.

Agnés. Desde'l peu de la porta no gosant entrar.
Ave Maria
Rosina. Desprementse dels brassos de la Mariagna.
Miri, mare!
Mariag. Entrén, noys, entrèu!
Agnés. Ab permis.
Mariag. Que no gosabau entrà?
Agnés. Entrant No: Esperabam que surtis en Joan.
Mariag. Que's conta de nou?
Agnés. Ventim de trobar en Francesch, per si'ns podia donar un bon camí.
Rosina. Ab alegria. Si que us el donará! Confieuhil!
Valenti. ¿Que es aquí en Joan?
Mariag. Sí. ¿Qué vols parlarhi?
Valenti. Si's digna escoltarme. *Part de fora se sent enrahonar en veu alta, com si discutissin, en Joan y en Tomás.*
Mariag. Oh! Perqué no?
Valenti. Me sembla que sento la seva veu.
Mariag. Vaig a avisarlo que vingui. *Anantsen pel fons.* Segui, mentrestant!
Valenti. No feu compliments, que no estem pas cansats!

Els mateixos, menys la MARIAGNA.

Rosina. Oferintlos cadiras. Si; seu Valentí. Seu Agnés!
Agnés. Agafant la seva cadira sense assegurar. Gracias, Rosina. Agafant an en Valentí per un bras, per ferlo assegurar. Veyám, noy.
Valenti. Deixantse portar. Seyém donchs. Torna a sentirse en Joan y en Tomás. *També se sent la Mariagna que fa posar las paus.*
Agnés. Potser haurem vingut en mala hora.
Rosina. Girantse de tant en tant cap al fons. No... Y tant mateix t'has determinat a ferte visitar pel meu germà?
Valenti. Aquesta no'm callaba may. Y com que en Joan, no entench perqué, per mes que li demano, ja no vol curarme.
Rosina. Interrompentlo. ¿Que us ha dit, que us ha dit en Francesch?
Valenti. Res... Ab bonas rahóns se'ns ha tret del devant.
Agnés. Ens ha aconsellat que anessim a Barcelona a trobar un especialista.
Valenti. Com la primera vegada!
Rosina. Y com te trobas, Valentí?
Valenti. Quan estava en mans del teu pare, ja comensaba a veurhi una mica. Semblava com si no més hi tingués una boira molt

espessa devant dels ulls. Ara ja gairebé no hi veig gens!

Rosina. ¿Y perqué no ho fás lo que t'aconsella en Francesch?

Valenti. Oh! ¿Qué vols que t' digui?

Rosina. ¿Que no hi tens confiança?

Valenti. Jo estich per en Joan. *Per la porta de la dreta del fons compareixen la Mariagna y en Joan.*

Els mateixos, més la MARIAGNA y en JOAN.

Joan. Hola, noys!
Valenti. Ab vivacitat volent aixecarse. Deu vos guart!
Joan. No't moguis, Valentí! Ja estás bel!
Valenti. Tornant a assegurar. Gracias.
Joan. ¿Que vens de trobar el meu fill?
Valenti. Ara mateix en sortim!
Joan. ¿Qué t'ha receptat?
Valenti. Res! L' Agnés s'aixuga'ls ulls.
Joan. ¿Qué t'ha dit, donchs?
Valenti. Que anés a consultar ab un especialista .. que no tingués por, y que'm possehis de paciència! De paraulas dolsas no'n volgueu mes! Pero de remey, cap!
Agnés. Diu que no es qüestió seva.
Valenti. No deu haber estudiat prou.
Joan. Que es estrany! Jo vaig recomenarli en gran manera que hi prengués forsa interés en tu... Be; no desconfiem. Ja li parlare.
Valenti. Es inútil!
Mariag. Qui sap, home!
Joan. Quantas vegadas t'ha vist?
Valenti. Ab la d'avuy, dugas!
Joan. Quan vá ser la primera?
Valenti. Al cap de vuyt dias de vos haberme des-pedit.
Joan. ¿Y qué has fet en tot aquest temps?
Valenti. He anat cursant l'aigua de Santa Llúcia!
Joan. ¿Qué mes?
Valenti. Cada vespré abans de ficarme al llit, m'he posat draps de tela, ben xopats ab aigua de flor de sauch, als ulls.
Agnés. Y alló, que no li esplicas?
Joan. Qué?
Valenti. Ah! Sí! Día per altre, m hi he aplicat una pomada que vá proporcionar-me l'Esteve.
Joan. ¿Y qué t'ha fet?
Valenti. Al principi semblava com si m'aclarés la vista; pero al cap d'uns quants dias, vaig notar que no'm feya res y ho vaig deixar correr!
Joan. ¿Y ara, donchs, qué determinas?
Agnés. Ab gran prech. Donéunos un consell! ¿Qué fariau vos en el nostre lloch?
Joan. Després de vacilar una estona. Jo, si m'heu de creure...
Valenti. Esperant ab fé la resposta. Diguéu, Joan.
Joan. Repensantse. Lo millor será esperar-se fins que jo m'hagi entrevistat ab el noy. Devegadas un se mal-fixa..
Valenti. Y vos que no podriau donarme una mirada?
Joan. Jo?
Valenti. Si. ¿Perque heu de ser tant tossut, Joan?
Joan. Jo... Ja saps que no visito a ningú.
Valenti. No. Pero, ben considerat, me deixeu a las

- Joan. palpentas!
 Valenti. ¿Perque ho dius?
 Valenti. Perqué, habent comensat la cura, teníau l'obligació d'acabar-la!
 Joan. No puch!
 Valenti. *En un esclat de sentiment.* Vos heu faltat ab mí!
 Joan. ¿Com s'entén?
 Valenti. *Aixecantse irat.* Si; vos heu faltat ab mí, Joan! Lo que vos heu fet no ho fa ningú que tingui bons sentiments!
 Joan. *Ofès.* Valenti!
 Mariag. Fill meu!
 Agnès. *An en Valenti.* No t'exaltis, que no't convé!
 Valenti. Nol No, que no ho fa ningú, aixó d'abandonar a un pobre malalt com jo! Fós rich! Us pogués abocar la moneda á grapats!
 Joan. ¿Aixís me pagas?
 Agnès. Perdoneulo.
 Valenti. Soch agraht, soch mes agraht que vos! Els pobres paguem ab el cor y ab la vida! *Esclatant ab un plor convulstu.* Torneume la vista y la claretat! Torneume la llum, Joan! Ó, sinó mateume, que soch massa jove per haber de quedar per sempre mes així!
 Agnès. Vaja, vaja, not'afectis!
 Joan. *Acostantshi molt emocionat, y com culpantse.* Be; no't desesperis, no t'espantis, home. Confia en el meu fill.
 Valenti. *Protestant.* Nol Nol Jo us vuy á vos! Jo no mes tinch fe en vos!
 Agnès. Mireuli els ulls! *Ab gran prech.* Donéuli aquet consoll!
 Mariag. *Tambe ab gran prech.* Si, fesho! Ja no li sabrà greu al noy!
 Valenti. No'm teu sofrir d'aquesta manera!
 Agnès. Tingueuli una consideració mes.
 Joan. *Tremolant d'emoció y agafant an en Valenti per sota la barba per aixecarli el cap.* Veyám!
 Valenti. *En un tò d'infant aviciat.* Torneume la llum! ó sinó mateume, que soch massa jove per haber de quedar per sempre mes així!

ROMEA

En Joan dels miracles.— Obra en 3 actes, original de Ignasi Iglesias.

De aquesta hermosa producció estrenada ab éxit extraordinari (éxit de *Les garces*, éxit de *Els Vells* y éxit de *La mare*,) procurarem donarne quatre sencilles apuntacions á fi de descriurel'argument que ia motiva.

PREFACI

Som á casa en Joan dels miracles, un curander dels molts que sufreig nostra societat, un home de carn y ossos com tots... pero que la gent s'ha cregut que té un dó diví, el dó de curar miraculosament.

Es tanta la fé que el públich posa ab en Joan dels miracles, que fins ell s'ha arribat á creure que posseheix aquet talent sobrenatural que sos clients pretenen véurelhí, així es que, per conservar aquesta fama se ven obligat á viure en continua guerra ab sos rivals, els professionals. Potser aixó li va sugerir l'idea de fer estudiar per metje á son fill Francesch, xicot ab molt talent, que acaba d'arribar á la casa payral fet tot un Doctor en medicina y disposat á establir se pel son compte.

Forman aquesta familia; la Mariagna, casada en segones nupcias ab en Joan, que siguiu dida d'en Francesch y ara es madrastra d'aquest y de la germana, la Rosina, á quins fillastres estima ab amor de mare, cumplint el sant deber que's va imposar al contraure matrimoni ab el curander; el cuynat d'aquet, el gran, que viu ab ells puig el seu estat de concu així li permet, y el seu germa Esteve, l'herbolari del poble, que es complis com si dignéssim del dels miracles, qu'expén aygues y herbes miraculoses que son les medicines que en Joan recepta á sos fanatichs clients.

ACTE PRIMER

Es un dia de festa, en Francesch ja descansat de la fadiga del viatge (puig s'ha doctorat á Madrid,) es distreu pel jardí fent un pom de flors que les entrega á sa mare (La Mariagna) pel gorniment de la sala. Apareix la visita d'en Valenti y la Agnès, un matrimoni casats de poch; ell danyat de la vista està en mans del dels miracles, casi no hi veu, pro te una fé cega ab en Joan y no vol metje ni altres medicines que les queraquet li proporciona; motiva la visita el preguntar si es cert lo que corre pel poble de que, el Joan dels miracles pensa deixar d'exercir, á lo que la Mariagna li contesta que no, y aixó deixa tranquilisats els ànims de la víctima y es desfi en alabansas en vers á son protector.

En Francesch confia á sa mare la idea d'establirse de metje á n'aquell poble y en aquella mateixa casa per motius poderosos que li dicta sa conciencia, la conciencia de metje que no pot permetre que son pare continuhi enganyant á tanta gent ab sos miracles que per altre part comprometen en gran manera el seu honor professional. Aquesta idea es esplanada á sa germana Rosina, quina com sa mare, veu massa modestia en el nou doctor y li aconsella vagi á establirse á ciutat.

Aquesta mateixa declaració es repeteix devant de tota la familia, després d'haber medicat en Joan, en presencia de son fill, el pobre Valenti, que veyenthi cada moment menos, ve á preguntarli si te de seguir rentause els ulls ab la prodigiosa aygua de Santa Lluçia. El pare reb un fort disgust al veurer que son fill vol inutilisario y aixó al seu entendre significa poch respecte á sa persona y una gran desconfiansa en son art, idea á que se alterra mes quan sent que la corrobora son germa, l'herbolari, qui ab las pretencions del noy veu fondres el negoci de les aygues y les herbes que s'están fent rich á passos agegantats.

—Ho faig per descansar-lo, pare,—li diu en Francesch.

—Si, pare,—repeteix la Rosina,— en Francesch l'estima molt... y li vol donar una bona vellesa.

Devant tal manifestació, Joan vol accedir, mes l'Esteve l'incorpora dihenthi que lo que el n-y vol es comprometreli la justa fama de que di-fruta y bescantar-lo com á curander, y afegeix:

—Ja veurás noy, jo m'haig de guanyar la vida; si tu m' deixas, el teu fill no m' farà venir cap malalt, per lo tant no estranyis que vingui al poble un nou curander per substituirte.

Devant tal amenassa el bon pare s'exaspera y diu:

—Si? donchs mira, em retiro, y em comprometo per no fer mal al meu fill, á no visitar cap mes malalt, desde aquest moment.

L'escena es violentissima y emociona tant al espectador que es saludada ab una nutrida salva d'aplaudiments.

ACTE SEGÓN

Lloch d'acció, el mateix del acte primer.

En Francesch ja exerceix succehint a son pare. La conciencia del fill està tranquila; la conciencia del pare està inquieta; el fill està segur d'haber-se portat honradament al deixar vacant á son pare, y el pare creu haber faltat a sos debers al deixar funcionar al fill y privarse de procurar aliví als pacients que l'están sollicitán á tot hora.

El poble, y altres que no son del poble —puig perquè els visités en Joan venia gent de les quatre parts del món, com diu l'Esteve,— no tenen confiansa ab el talent del metje, d'en Francesch, que's desvetlla per proporcionar el ben estar á sos convehins y que no pert els ànims de véncer per més que vegi deserta de clientela la casa

“En Joan dels miracles”

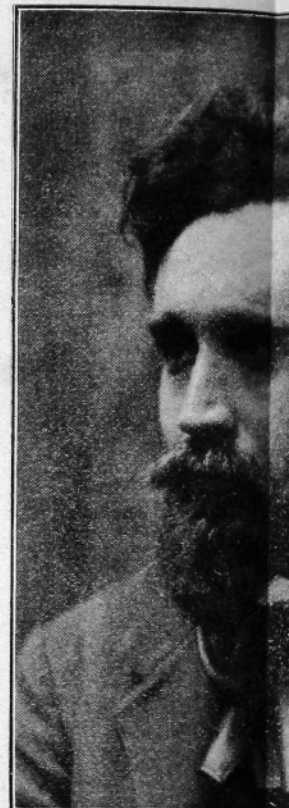
Joan, (Sr. Viñas.)

Francesch, (Sr. Vehil.)

Tomás, (Sr. Daroqui.)

IGNASI IG

—Si; vos heu obrat malament ab mi, Joan! Lo que vos heu fet no ho fá ningú que tingui bons sentiments!

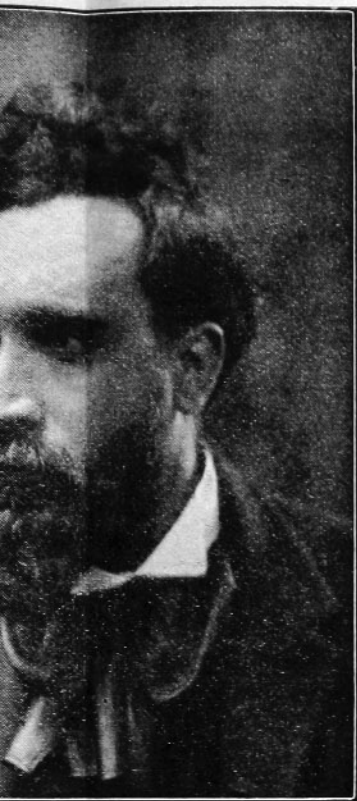
Jsele, (Sr. Antiga.)

Sra. Clemente, Srta. Xirgu, y

—Francesch: ¿Qué ploras?
—No! Voldria ser héroe! Voldria se

de Ignasi Iglesias

IGNASI IGLESÍAS

Agnés, (Sra. Vallbé.)

Valentí, (Sr. Galcerán.)

Esteve, (Sr. Sirvent.)

a. Xirgu, y Srs. Daroqui y Vehil.

Bluch, (Sr. Tor.)

—¡Tornéume la llum, ó sinó matéume, que soch massa jove per haber de quedar per sempre més aixís!...

(Fotografies de Rafel Areñas.)

que fins ara ha sigut un pou de fer moneda.

— *Mirael*, (diu en Joan a la Mariagna,) *je de que li serveixen els estudis si ningú posa confiança en ell? En canvi a mi, —afegeix,— tots me solliciten, el poble 'm reclama, els malalts se moren convenguets de que soch jo qui els deixo morir... no 'n volen de sabies... tenen més fe ab els meus miracles...*

Per altre part l'Esteve, l'herbolari, que s'ha convenguut de fracàs de son negoci, amenaça continuament al germà dihentli que o torna a encarregar-se del ofici o ell ho resoldrà d'una manera poch satisfactoria pels altres. En Joan vol y dol y en Joan li sab greu no poguer visitar y té més sentiment encara al veure que el seu fill sols té un malalt... es a dir, en té un altre de malalt, en Valentí, que ja cego del tot, continua en mans d'en Francesch, més ab recança, puig a la segona visita demana per parlar ab en Joan y ab ell s'hi desenrotlla la hermoississima escena que copiém integra en aquest mateix número.

Lo que diu en Valentí demanant a n'en Joan que no el deixi morir, que el seu deber es curarlo ja que aixís li va prometre al encarregar-se de la malaltia, decideix a n'en Joan y fa que trenqui la paraula donada a son fill.

Aquest fet es repeteix en altre forma, l'altre malalt client d'en Francesch, també reclama els auxilis del pare y... tamé el visita y li recepta, li recepta ab tanta mala sort que el mata, deixant responsable al metje, puig oficialment ell era qui li portaba la malaltia.

Aquesta situació dramática impresiona fortament a tota la família, menys a l'herbolari, qui carrega les culpes al nebot per no haber seguit portant els malalts ab la forma que ho feya son germà, receptantlosi les herbes y aygues miraculoses qu'ell expén.

Ab tot, mes forta encare es l'última escena d'aquest acte, al declarar en Francesch que en Valentí no veurá may mes la llum del Sol, sent aixís que si no se li hagués castigat la vista ab potingas de bruixeria, se l'hauria pogut curar ab facilitat y depressa.

Aixó sols faltaba a n'en Joan, veürers atacat directament per son fill... un dels professionals!

— *Ah; donchs jo el curaré a n'en Valentí.*

— *No 's fassu il·lusions, pare, es incurable; ja no s'hi es a temps.*

— *Jo el curaré, m'hi comprometro!*

— *Com?*

— *Cóm? ¡Fent un miracle!*

ACTE TERCER.

La escena se suposa en la sala de espera, el revedor dels clients, al fondo 's véu la porta que dona al carrer, y a la dreta l'entrada al consultori d'en Francesch.

El metje continúa sense malalts y els malalts continúan sense metje. Un vehi del poble sollicita del Joan que 's digni donar una mirada al noy d'una pobre dona qu'ha vingut expresament desde altres terres... Son tants els prechs que reb que s'aplana a visitar-lo, però aixís... d'amagatotis, que'l noy no se'n entéri; més en Francesch ho sab y torna a increpar a son pare:

Es inútil que en Francesch tracti de convéncel, y menys ab la nova que porta l'herbolari, dihent qu'acaba d'arribar un nou curander ab l'inténi de substituhir a n'en Joan, y que s'anomenará en *Ramón dels miracles*.

— *Aixó es un robo,*— diu en Joan, — *El nom que usa aquest foraster es meu; jo me l'he guanyat ab els meus acerts! Ah, no, no, no vull qu'un estrany se'n gaudeixi.*

El desordre es general; els dos germans, estabellans els prestatjes y treuen els llibres de la sala; tornantho tot ha son estat d'abans, colocanthi l'armari ab la Verge dels miracles.

Tot seguit van venint gent, puig l'Esteve ha escampat la veu de que en Joan torna a visitar... y la sala s'omple de fanáticos.

Aquest espectacle deixa aterrat al honorat metje, qui busca consol en els brassos de la bondadosa madrastra, de sa germana y del oncle.

— *¡Ey! Qui es el primer!*— diu en Joan als qu'esperan sentats. Mes al veurer qu'entre ells s'hi conta en Valentí, li diu, amoiçantlo:

— *Valentí, a tu et toca per dret propi. Tu ets el que mes ha cregut en mi y en el meu art.*

— *Oh!*— diu el cego, fortament emocionat, — *sembla que veji el sol!*

Aquest es, mal contat, l'argument del'última producció filla del ingeni del gran Iglesias. No'ns desfém

en lloances en vers *En Joan dels miracles*, ja que unánimament els crítics sensats n'han parlat ab gran elogi, sols dirém que per veura aquesta obra desfilará tot Barcelona per les portes del Teatre del carrer del Hospital.

La direcció escénica, qu'aná a càrrech del autor es bona. La execució, inmillorable, estant colossals en sos papers la Sra. Clemente y els Srs. Viñas, Daroqui y Calcerán. Molt be les Sres. Xirgu y Vallvé y els Srs. Vehil, Sirvent, Tor y Antiga.

La decoració del Sr. Brunet y Pous, bonica, pero desencanaixada de la obra.

L'autor y actors foren aclamats repetides vegades.

Café Nou (*Passeig de Sant Joan, 71.*)

S'han representat ultimament les obretes *L'arcalde de Riudeperas*, *Un bany rus*, *Un marit gelós*, *El arcediano de San Gil* y *Los descamisados*, que han agradat a la concurrencia.

L'Artesa (*Gracia.*)

Ab un plé a vessar tingué lloch diumenge la representació de la comedia d'en Franqueza, *La taca de café*, que fou un verdader éxit pel quadro dramàtic, que ab tant acert dirigeix en Pere Puig.

S'hi lluhiren les Sres. Lorán, Amat y Parsiva, Sra. Dernis, y els Srs. Puig, Abril, Millo, Gonfaus, Viladot y Garriga. La debutanta Srta. Parsiva demostrá moltes facultats, que unit al seu bon pamet feu que'l públich la rebès ab molt agrado.

La Igualitaria (*Rosal, 33.*)

El diumenge's posá *Juan José y El rapte de la Sabina*, ab bona interpretació per les Sres. Zamora (M. y C.), Srta. Riera y els Srs. Pujolá, Verge, Riera, Ventura Garcia, Coderch y Esplet.

La Unió Gervaciencia.

A benefici de les obres de reforma del local se representá el diumenge *La mare*, en qual desemenyo la Srta. Cama estigué molt be, Sra. de Cama, bastant be y la Srta. Sabater, be. Dels homes el millor el Sr. Bonet encarregat del «Albert», el Sr. Calveras, bastant regular y els altres, passables.

L'unió ultramarina.

El diumenge a la tarde se representá *Lo contramestre*, obtenint xardorosos aplaudiments per la justa interpretació la Sra. Zamora y els Srs. Alsina, Yera, Rodón Gorja, Baldrich y Mas.

Ateneu Republicá (*Les Corts.*)

En aquesta entitat se posá en escena l diumenge últim un drama castellá y per fi de festa la comedia *Mata dones*, sobressortint la Sra. Hostau y 'ls Srs. Prats, Bonet y Rico.

S'anuncia l'benefici del director escénich ab l'obra *Batalia de Reynas*.

El dir 19 va representarse el drama *Un jefe de la*

Coronela, fentse interessant sa representació, qu'anà á carrech dels Srs. Pelegrí, Petit, Pastor, Bartumens, Iglesias, Saló y Comas.

Per fi de festa va estrenarse una traducció, de la que'n doném compte en la secció corresponent.

La Odalisca

Diumenge á la tarde, tingué lloch la representació del drama *Otello ó el moro de Venecia*, en la que hi prengueren part els joves Vilar (C.), Solá (F.), Alonso, Poblet, Solá (L.), Rodríguez, Bartomeu y les actrius Tarés y Guart. A n'en Carles Vilar, com á director, li aconsellém que, haventhi obres tan sensilles y del istil de la nostra terra, deixi aquets drames castellans, no perquè no'ls sapigan treballá, sinó, perquè no'ls escauen prou.

Seguidament estrenaren'l juguèt *Acaba ab tres!* del qual ne doném compte en son lloch.

Pel mes entrant anuncia son benefici'l jove Lluís Vilar, ab un escullit programa de obres catalanes. Li desitjem un plé.

Foment de les Arts Catalanes

Dissapte tingué lloch la primera sessió teatral, donada per la nova agrupació «Art Intim.» Les obres escullides foren, *Tristos amors* y *Resurrecció*.

Cal felicitarlos els que tingueren'l gust de assistir á n'aquesta funció y veure'l lluhit treball dels joves Serra, Vilas, Sala, Torner, Berrondo, Vinyals, Costa y'l de les actrius Lorán y Riera.

Fraternitat Republicana «El Pueblo»

Representaren diumenge'l drama *Les joyes de la Roser* lluhintse en sos papersels joves Marcó, Canadell, Rovira, Ros, Pujol, Castells, Roura, els nens Sallés y Pujol y la senyoreta Durán.

Per pessa, feren *El lit del capitá*, que fou treballat ab carinyo per la Srta. Durán y'ls joves Anglada y Pujol.

Centre Autonomista Catalá de Sant Gervasi

El dia 19, en Antoni Poch recitá bastant acertadament el monólech *La mort d'en Faume d'Urgell*. El dia 20 posá en escena el quadro dramátich *Amor boig*, en quina producció fa una verdadera creació de son paper la Sra. Lorán; secundaren els Srs. Boquet P., Oliveres, Vall y Perelló. Tot seguit en Pere Boquet recitá el monólech original d'en Ignasi Trullas, *i No hi ha pessa!*

Es llástima qu'el públich d'aquest Centre els fassi riurer tot. Els que no senten l'art y sols van al teatre pera riurer no deurien concórrer á les representacions dramáticas, puig al ensemps que no s'hi diverteixen privan al altres d'escóltar ab atenció.

SANT BOY DEL LLOBREGAT.—L'altre diumenge tingué lloch en el «Centre Samboyá», una vetllada organizada per la Associació Catalanista, á benefici dels presos nacionalistes.

Els aficionats del Centre posaren en escena la comedia *L'anunci* que resultá pesada per falta d'ensatjs. *El quarto de les rates* representat pels nens Elias, Puig, Vilaplana y Salvadó, molt bé.

SANT CUGAT DEL VALLÉS.—Diumenge, día 5, una companyia dramática catalana, va donarnos á coneixer la obra d'en Rusiñol, *L'hereu Escampa*, essent molt ben interpretada per part de tots, especialment la Srta. Roldán y els actors Martí y Recorda.

Esperém fruirla altra volta.

MANRESA.—Durant els dos dies de Pasqua, s'han representat obres catalanes en els Teatres següents:

«Teatre Conservatori.» Debut de la companyia dramática catalana dels Srs. J. Lapera y J. Cazorla, ab les obres *L'hereu escampa*, *El mistich*, *Els savis de Vilatrista* y les pesses *El carro del vi*, *El rogent* y *Cap y qua*.

L'èxit que obtingueren en totes les obres fou brillantíssima, fent esperansar una temporada magnífica.

«Centre Republicà.» En el primer día á la nit, y en el según á la tarde representaren molt bé els aficionats el drama *La pubilla de Caixàs* y les pesses *En Joan Trapella* y *Els mals esperits*.

Per primera vegada trevallá en nostra ciutat la simpática y celebradíssima primera actriu Srta. Amparo Ferrandiz, quina entussiasma molt á la nombrosa concurrencia, ab sa refinada labor artística.

Rebin tots plegats la nostra mes sincera felicitació.

«Círcul Manresá.» Representaren el drama *Lo presidari* y la sarsuela *Constantino...*

«Joventut Católica.» La comedia en tres actes *D. Bartoldo* y la sarsuela *La sala de Redacció*.

«Sala Montserrat.» El dramet *Pasqua Florida* y la pessa *La setmana dels tres dijous*. *Pasqua Florida*, fou estrena y en parlarem la setmana entrant.

VICH.—«Teatre Principal.» La companyia que dirigeix el Sr. Guitart, en les passades festes de Pasqua representá les obres *Lo lliri d'agua*, *Joana de Arco*, *Verdugo y Victima* y altres, el dilluns, al vespre, tenia anunciada l'obra *Els savis de Vilatrista*, però poch moments abans de comensarse la funció's posá á nevar abundantment vegeut-se l'Empresa obligada á suspendre la funció per falta de concurrencia.

Per demá, diumenge, á la tarde, *Terra baixa* y al vespre *Els savis de Vilatrista*.

Esperém que'n dites obres no s'hi notará la gran falta d'assaigs de conjunt, com se pogué notar en les que avuy ne doném compte.

«Catalunya Vella.» Diumenge passat, comensaren la temporada de Pasqua, ab l'idili dramátich de Apeles Mestres *La Barca*, la comedia en un acte de l'Iglesias *La Reyna del cor* y'l passa-temps cómic lirich en un acte, publicat per LA ESCENA CATALANA, *i Permétim!*... Prengueren part en tant ben escullit programa la Sra. Vidal y Srta. Pahissa essent secundades pels joves Canal, Forcada, Dardal, Cunill, Comella, Fors, Matas, Morera y Planas. La part musical ana a carrech del mestre Sr. Cortinas. La representació, llevat d'algunes deficiències que's pogueren observar, aná mes que regular, sortintne la nombrosa y distingida concurrencia, ben satisfeta.

«Joventut Carlina.» Inaugurá la temporada de primavera ab un variat programa compost de *La butifarra de la llibertat*, *Catalunya*; el monólech *Cantonadas* que fou recitat pel jove Sr. Codina, y una sarsuela castellana, que nos sembla era l'únich número que deslluhiá el programa, puig que no fou representada tal com hauria d'esser per no correspondre al genre de funció's á que están subjeatats els que componen la secció dramática de dita Societat. No obstant y aixó, els aficionats reberen molts aplaudiments per la bona feyna que feren en totes les obres.

MONTESQUIU.—«Centre Obrer.» Diumenge se representá'l drama *Honra, Patria y Amor* y la comedia *Viatje de boda*, que fou un veritable «conteixament artístich». Estigueren á gran altura ab sons respectius papers, les Sres. Solsona y Fortuny y els Srs. Vilardell, Castells y Palau.

SANT QUIRSE DE BESORA.—«Teatre Calderón.» El dia de Pasqua, se posà en escena *Mar y Cel*, desmpeñat ab molt acert per la Sra. Borralleras y els Srs. Subirana, Llach, Castells, Coma, Carbonell, Suriñach, Canadell y Camplaus.

Acabà la funció ab la comedia *Pintura fi de Sigle*, en la que ls Srs. Llach y Coma junt ab la Sra. Borralleras, feren les delícies del públich.

LA BISBAL.—«Principal.» S'ha despedit la companyia Daroqui, havent representat *L'hereu escampa*, *Maria Rosa*, *La ma de mico* y *Renyinas d'enamorats*.

SABADELL.—«Principal.» El dia de Pasqua donà una funció la companyia del Romea de Barcelona, havent representat *Lo monjo negre* y *Un interior*. El públich sabadellench aplaudí la execució ab entusiasme.

Ademés hi hagué funció catalana en diferents teatres, com en els «Campos», que feren *Las garsas*, *La mare y Judas*, el diumenge y *L'impenitent* el dilluns; en la «Colón», *La banda de bastardia*; en la «Associació de catòlics», *La flor de la montanya*; y en el «Círcol republicà» (Creu Alta) *L'hereu escampa* y *Los asistentes*.

BAGUR.—En el «Saló de bones lectures» s'ha instalat un teatre, quina inauguració s'ha anunciat pel dia 19 del corrent, posantse en escena les obres del «Teatre de Noys», *Aucellets fora del niu* y *Quan seré gran*, y ademés la gatada, *La butifarra de la llibertat*.

El diumenge anterior, la agrupació «Talla» de Palafurgell posà en escena en el «Centre artístich» *L'escorsó* y *L'oncle Benet*, ab molt éxit per part de les Sres. Hugas y Baró y dels Srs. Bussot, Morató y altres.

CASTELLAR DEL VALLÉS.—«Centre castellarench.» L'altre diumenge s'posà en escena *Lo lliri d'aygua* y *Gallina vella fa bon caldo*, lluhintse en la execució les Sres. Durán y Bosch, nena Gil y ls Srs. Sellent, Benasco, Valls, Casals, Beranadet, Bayó y Marra.

BLANES.—«Orfeo.» El dia 5 se representa *L'hereu escampa* y *La marmota* ab una execució molt digna de aquesta important societat.

SARRIÀ.—«Joventut Carlista.» El dia 12 del present, entremitj de les sessions de cinematograf tarde y nit se representà *Mestre Olaguer* pel Sr. J. Larrotcha.

El dia 19 a la nit es posà en escena el drama en 3 actes d'en J. Roig, *¡Fratricida!* distingintshi la Sra. Arasa y els Srs. Vila y Larrotcha (M.), ajudantlos els Srs. Sostres, Xatart, Larrotcha (J.), Casals, Marquet y Brasó.

Per passa representaren la comedia *S. M.* que la desmpeñaren ab molt bon acert, tots els que hi prengueren part.

BERGA.—El «Foment Catòlich» solemnissà la diada de Pasqua ab la representació de *Lo roure centenari* y *Cápsules Maüser*, prenenthi part, en el primer, els Srs. Obiols, Capellera, Ribera, Viladomat, Sala, Plans y Santandreu, y en la segona, els Srs. Guilà, Ribera, Viladomat y Obiols. El públich va sortir molt satisfet de la vetllada, agraïnt al cós dramàtic la innovació d'introduhir sarsuela en les funcions. Sabém que's fan gestions per la reforma del teatre.

FIGUERES.—Al Principal, els dies 19 y 20, la companyia de Leonci García, ha representat *La Passió* y *L'hereu escampa* y les pessas *Celos d'un Rey* y *Lo llit del capità*.

SANT SADURNÍ DE NOYA.—La companyia «L'Avenç», la diada de Pasqua, representa en el teatre del «Cassino Aliansa Fraternitat» *Mar y Cel*, (Guimera), *Víctima de la miseria*, (Segalás) y *La Teta gallinaire*, (Camprodón.) La execució, admirablement, distingintshi els Srs. Rosell, Fàbregas, Isart, Codina, Gramona y

Jansà qu'estigué inmillorable en el difícil paper de «Said.»

Cal parlar de la Srta. Antonia Riera, que sobressortí d'una manera extraordinaria en totes les obres, principalment en el *Mar y Cel*.

Parlant d'ella en altre ocasió, diguerem que reünia qualitats per l'art escenich, avuy podém ja calificarla de bona actriu. El públich qu'omplia al teatre de gom a gom, li tributa una llarga ovació.

Nostre folletí

En aquest número publicuém el penúltim folletí de la preciosa comedia dramática,

LA PRESENTALLA,

obra escrita per l'eminent APELES MESTRES.

Per excés de material, en aquest número no podém donar compte de les estrenes de *El Detective*, del Principal y *L'alegría del Sol*, de Romea.

Ho farém la setmana entrant. Per de prompte podém consignar que les dos obres han obtingut excelent éxit.

També publicarem la setmana entrant les revistes de les obres estrenades en el «Centre Autonomista Català», en el «Centre Moral» y en la «Joventut Catòlica» de Gracia, «La Odalisca» y la «Acadèmia de Sant Lluís» de Horta.

En el Romea s'anuncia per dimecres el benefici d, en Jaume Borrás, estrenantse la pessa *El tot per tot*, de Joseph Campderiós. A mes s'hi representarà *El Monjo negre* y *Mestre Olaguer*.

Per divendres, benefici Viñas, ab *Joan dels miracles*, *La colla d'en Pep Mata* y estrena del monòlech *Peus de plom*, de J. Burgas.

AVIS D' ADMINISTRACIO

Preguém als subscriptors que's trobin en descubert de pago, se serveixin fer efectives les quantitats qu'adeuden a fi de normalisar la marxa administrativa. Les quantitats poden remetre en *segells* de 10 ó 15 céntims ó en *timbres mòvils* de 10 céntims.

Entenguís que les subscripcions deuen ser pagades a la bestreta.

Imprempta de LA ESCENA CATALANA, Petritxol 2. = BARCELONA